

отца благощастныева, и че можниъ да воевамъ
противу царя моего. Отець Радинъ ся разгнѣ-
ва, и отвѣца злощастному, зацо ще го осуди
на смерть ако бы да ся не покори; и напро-
тивъ ще му даде за сопружница своя-та де-
щеря; ако бы да побѣди Благощастнаго, Ска-
янный злощастный, кой любяше превосходно
Рада, смутися премного: обаче рѣшися да
предпочите долга си безъ да рече нищо царю.
Трогне си убо тайно отъ двора, и остави
всичкы-те си богатства. При това благоща-
стный приближи сосъ войска-та си, за да на-
чени брана: но слѣдъ четири дни ся разболѣ
отъ злощастіе-то, много безсилный сый,
понеже не рачаше да стори никогда нѣкое у-
пражненіе. Топлина, студъ, и всяко друго об-
стоятельство го вредеше. Единъ неговый вел-
можъ му рече, че е видѣлъ въ двора на Радина
отца онаго юноша, кого бѣ распудилъ отъ
свая-та палата, и бѣ ся обняродувало чи му
ся обѣщаль и дещеря си за сопружница. При-
явъ Благощастный таково извѣстіе, распали-
ся отъ по-голѣма ярость, и пощо ся исцѣли,
отиде въ войска-та за да изгони отъ престола
отца на Рада, и обѣщаваше велика заплата